

не ли и нозѣте ми изъ подпръзвѣванѣ, за да ходимъ предъ Бога во свѣтаината на-живыте?

ПСАЛОМЪ ПЪС.

(Давидъ представлява това моденіе на Бога, съ което призова помощта Му и предстателството Му.)

За первыятъ пѣвецъ, (надъ) Ал-ташхедъ,
Миктамъ Давидовъ, когато вѣгаше ѿ
лицето Главо вѣ пещерата.

ПОЖИЛЪИ ма, ш Боже, помилъи ма : зашто на Тебе се нада дъшата ми, и въ сѣнката на крылата Твои ще уповаемъ, до гдѣте да преминатъ вѣдствїата .

2 Ще выкамъ камъ Бога Всевышнаго, камъ Бога превлагодѣтеля моего .

3 Ще испрати изъ небеса, и ще ме избави : ще постави (за) укоръ Оногова който зае да ме попе : Дїаѳалма : Богъ ще испрати милостыта Своа и истината Своа .

4 Дъшата ми (е) междъ львоуе : лежимъ междъ пламенны челуѣцы, на-които зжвите (сж) копїа и стрѣлы, и азыко имъ саваа остра .

5 Вознесиса, Боже, на небеса : славата Твоа (нека е) по сичката земля .

6 Примка пригетвиѣа на стъпките ми : дъшата ми се прекласнюваше да падне : ископаѣа предъ мене ровъ : паднаѣа въ него . Дїаѳалма .

7 Готово е сърдцето ми, Боже, готово е сърдцето ми : ще поемъ и словословимъ .

8 Востани, славо моя : востани, псалтирю и гдсли : ще встанемъ ранш .

9 Ще Те словословимъ, Господи, междъ людїе : ще Ти пѣснопоемъ междъ народы .